

Nuusbrief van die Peter Henrich Henning Familiebond

Theewaterskloof Landgoed 205
Villiersdorp

Posbus 121
6848 Villiersdorp

Sel: 082 355 3801

www.henning.org

E-pos: olie4@henning.org

Verskyn vier keer per jaar: Februarie, Mei, Augustus en November

Henning Egpaar 70 jaar lank getroud

Emeritus Pastoor Antonie Henning *25-1-1930, sy vrou Nellie en hul ses kinders wat nog lewe, by die sewentigste herdenking van hulle troudag op 29 Desember 2021. Agter v.l.n.r.: Andries Gerhardus Henning (André)(h7), Anthony Henning (h3), Pieterella (Ronel) Henning(h6), Johannes Jacobus Henning (Johan)(h8), Daniel Petrus Henning (h4), Christiaan Ernst Henning (h2)

Dit is met groot vreugde en bewondering dat ons kan berig dat a2.b9.c3.d3.e8.f2. g1. Past Antonie Henning gebore 25 Januarie 1930 en sy liewe vrou, Pieterella Jacoba (noemnaam Nellie) (gebore Schutte) gebore 30 September 1932 op 29 Desember 2021 sewentig jaar lank getroud was. Hulle is op 29 Desember 1951 te Putfontein, Benoni getroud.

Antonie was die oudste van drie kinders van Johannes Jakobus Henning gebore 12 November 1907, alom bekend as Boet en Maria Magdalena Catharina Henning (gebore Labuschagne), bekend as ouma Mossie, gebore 17 Mei 1911. Oupa Boet Henning

het vir jare voor sy dood by die parke-afdeling van die Springs munisipaliteit gewerk.

Antonie begin sy skoolloopbaan by Laerskool PAM Brink in Springs. Daarna by Dagbreek Junior Hoërskool. Antonie se pa, Johannes Jakobus Henning sterf gedurende April 1943 toe Antonie net 12 jaar oud was. Antonie verlaat skool nadat hy st 8 voltooi het om te gaan werk, sodat hy 'n ekstra inkomste kon genereer om sy

moeder by te staan na sy pa se afsterwe. Ouma Mossie ontmoet intussen vir Jan Albert Barnard, met wie sy mettertyd trou.

Antonie bekwaam homself as haarkapper na 4 jaar as vakleerling en begin sy eie haarkappersalon in Spring en daarna in Geduld-uitbreiding.

Antonie Henning *25-1-1930 en sy bruid, Nellie Schutte *30-9-1932 op hul troudag 29 Desember 1951

Die vroeë dood van Antonie en Nellie Henning se eerste kind, Johannes Albert in 1953 het 'n groot invloed op hul geloofsluwe uitgeoefen en hulle tot bekering laat kom

Nellie Schutte bly by haar oudste suster nadat beide die Schutte ouers op verskillende tye te sterwe kom. Ousus Lenie Schoeman (gebore Schutte) en haar man Hansie Schoeman was goed bevriend met Jan Albert Barnard en Maria Magdalena Catharina Henning (ouma Mossie) en het gereeld saam gekuier. Antonie ontmoet vir Nellie Schutte tydens een van hierdie kort kuiertjies rondom 1949 tot 1950. Die liefde blom en dié twee besluit om op 29 Desember 1951 in die huwelik te tree, vanuit die NG kerk Putfontein.

Tydens die jare wat Antonie die haarkappersalon in Springs en Geduld-uitbreiding gehad het, was hy 'n kranige radio amateur en het verskillende versterkers, radio's, ensovoorts vir homself gebou. Dit was sy geliefkoosde stokperdjie.

Op 13 Januarie 1953 word hulle eersteling, Johannes Albert Henning, gebore. Net voor hy tien maande oud was sterf hy na 'n kort siekbed in die hospitaal.

In hierdie tyd gee Antonie en Nellie beide hulle harte vir Die Here en kom kragtig tot bekering. Hulle werk ywerig in Die Here se akker en is aktief betrokke by die NG kerk in Springs. Antonie en Nellie Henning verander kort daarna van kerk en sluit by die Apostoliese Geloofsending (AGS) gemeente in Springs aan.

Hierna volg nog sewe kinders:

- Christiaan Ernst Henning word gebore op 2 Maart 1954 in die St Mary's verpleeginrigting in Springs;
- Op 20 Julie 1956 word Anthony Henning gebore in die Verre Oos Rand hospitaal;

- Op 6 Junie 1958 word Daniël Petrus Henning gebore in St Mary's verpleeginrigting in Springs;
- Op 2 Mei 1960 word Jan Albert Henning gebore in Verre Oos Rand hospitaal.
- Op 11 Augustus 1961 word Pieterella Jacoba Henning gebore in Verre Oos Rand hospitaal.
- Op 2 September 1964 word Andries Gerhardus Henning gebore in Verre Oos Rand hospitaal.
- Op 22 Februarie 1968 word Johannes Jacobus Henning gebore in die Dunnottar hospitaal

In die vroeë 1960's begin Antonie werk by Union Carraige in Nigel as 'n passer en draaier en voltooi sy ambag daar.

Antonie begin egter die roeping ervaar om homself in teologie te bekwaam deur deeltjds Teologie deur die Apostoliese Geloof Sending van Suid Afrika te studeer. Hy voltooi sy studies in 1967 en word dienoreenkomstig georden. Vroeg 1967 neem hy egter 'n haarkappersalon in Voortrekkerweg, Brakpan oor by 'n vriend terwyl hy wag vir 'n beroep na 'n gemeente.

Op 1 Mei 1968 betree Antonie en Nellie Henning hulle eerste gemeente nadat hy 'n beroep na die AGS Bray gemeente aanvaar. Tot en met sy aftrede het hy die volgende gemeentes bedien:

1. AGS gemeente Bray – Noord Kaap: Mei 1968 tot Junie 1971;
2. AGS gemeente Thabazimbi – Julie 1971 tot April 1973;
3. AGS gemeente Rayton - Mei 1973 tot Mei 1976;
4. AGS gemeente Uvongo – Suidkus: Junie 1976 tot Mei 1981;
5. AGS gemeente Richardsbaai – Noordkus: Junie 1981 tot Desember 1989, waarna hy emeriteer.

Antonie en Nellie Henning verhuis na King Williamstown en gaan woon by hul derde oudste seun, Daniel Petrus Henning om hulle aftrede mee te begin. Na 'n kort rukkie versoek die kerkraad van die AGS gemeente King Williamstown hom om die leisels oor te neem en hulle te bedien terwyl daar nie 'n leraar is nie. Hy bedien dus die AGS gemeente King Williamstown – Oos Kaap vanaf September 1990 tot Augustus 1994.

Hierna vertoef hulle nog 'n paar jaar as afgetredes in King Williamstown en verhuis in November 2000 na 'n familie plaas in die Wolmaranstad omgewing op uitnodiging van die familie wat reeds daar woonagtig was.

Die AGS Gemeente van Wolmaranstad het hulle ook genader en versoek om die kwynende gemeente op Wolmaranstad te bedien en weer aan die gang te kry. Hulle dien dus die gemeente Wolmaranstad vanaf 2000 tot in 2004.

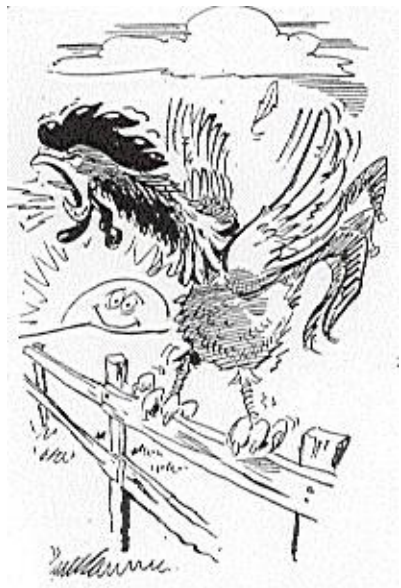
In 2004, op ouderdom 75 besluit Antonie en Nellie Henning om finaal die leisels neer te lê en verhuis hulle na Pretoria. Hier woon hulle by André (Andries Gerhardus) en Freda Henning - hul tweede jongste seun.

By drie van die gemeentes waar Antonie en Nellie Henning gedien het, het Antonie die insiatief geneem en met deeglike oorlegpleging met die Distriksrade van die betrokke gemeentes besluit om aanbouings en verbeterings aan die bestaande kerkgeboue of pastorie huise aan te gaan sodat die gemeentes die volle potensiaal van hierdie verbeterde bates kon benut. Voorbeelde hiervan is onder andere:

1. Gemeente Thabazimbi – aanbou van ten volle toegeruste kombuis vir die susters om te gebruik vir onthale, ens;
2. Gemeente Rayton – aanbou van 'n addisionele vleuel aan die bestaande pastorie wat maar baie klein en beknopt was;
3. Gemeente Uvongo – Suidkus – aanbou en vergroting van bestaande kerkgebou om voorsiening te maak vir 'n vinnig groeiende gemeentetal. Die aantal sitplekke in hierdie klein kerkie is basies daarmee verdubbel. Daar was terselfdertyd ook 'n groot saal vir onthale vir die susters onder die kerk gebou wat vroeër nie daar was nie. By dieselfde gemeente het Antonie ook gesorg dat die pastorie, wat skaars groter as 'n kothuis was, vergroot word sodat dit oor drie slaapkamers en ander geriewe wat ontbreek het beskik het.

Antonie en Nellie Henning het vandag ses kinders wat nog leef, 21 kleinkinders en 15 Agter-kleinkinders. Hulle lewe getuig van 'n man en vrou wat onder leiding van ons Hemelse Vader en met die insig, guns, wysheid en genade wat God hulle mee toevertrou het, sterk gestaan het in Sy akker en nie geskroom het om alles vir die werk van Die Here te gee nie. Hulle is voorwaar geseëndes van Die Here met 'n mooi en liefdevolle 70 jaar wat Die Here hulle vir mekaar en vir hulle kinders gespaar het. Hulle was, is en sal altyd met liefde onthou word deur almal wie se paaië met hulle gekruis het. Hulle erfenis sal altyd van onskatbare waarde vir almal bly.

Van die Henning Familiebond se kant kan ons ook met trots en liefde getuig dat oom Antonie een van die eerste lede was wat baie jare gelede gehoor gegee het aan ons oproep aan Hennings om 'n klein, bekostigbare donasie maandeliks aan die familiebond te maak, in plaas van 'n groter eenmalige donasie van tyd tot tyd. Ons almal weet dat emeritus predikante en pastore se pensioene slegs vir die basiese lewensbehoefte voorsiening maak. Hy het nog altyd sy kant gebring om te verseker dat die familiebond staande bly.

Ons Haantjie Nr 150

Daar is verskeie families en familiebonde wat oor jare probeer het om van tyd tot tyd nuusbriewe uit te gee, maar na 'n paar probeerslae agtergekom het dat dit nie so 'n maklike taak is nie en in die meeste gevalle droog dit dan net op. Dit is inderwaarheid 'n taak wat volle en volgehoue toewyding verg.

Dus is 150 nuusbriewe sekerlik 'n groot mylpaal vir enige familie – veral as hulle almal, sonder uitsondering, drie maande uitmekaar uitgegee is en elkeen op tyd of bietjie voor die tyd die lig gesien het. Sover ons weet is daar geen ander familie in Suid-Afrika wat die getal 150 kon bereik het nie, wat nog te sê van 150 nuusbriewe elke keer op tyd.

Bondsekretaris, Olivier Henning het as 'n kind gereeld saam met sy ouers vir hul familie

in Aliwal-Noord en Burgersdorp in die Noord-Oos-Kaap gaan kuier. Sy pa het altyd met groot nostalgie vertel van hulle pragtige plaas, Damfontein, waar hulle familie en verskeie voorgeslagte meer as honderd jaar lank gewoon het. Hy wou egter nooit vir ons hierdie plaas gaan wys nie, want dit het hom te hartseer gemaak om te sien hoe hierdie plaas, wat hy so hartstogtelik lief gehad nie, maar wat reeds sedert 1950 aan ander mense behoort het, in 'n toestand van verval geraak het.

Gedurende Desember 1980 het Olivier en sy vrou Charlotte besluit dat hulle ook bietjie by Aliwal-Noord en Burgersdorp vakansie gaan hou. Daar het hy vir die eerste keer self die kans gekry om die Henning familieplaas, Damfontein, en die buurplaas, Caledonia, waar hyself gebore is te besoek. Hy was veral baie beindruk met die kerkhof op Damfontein waar verskeie geslagte Hennings van die Gert Franstak begrawe gelê het.

Hulle het ook die De Wet museum op Aliwal-Noord besoek en hy was baie beindruk met hierdie pragtige familiemuseum waar verskeie familie artefakte en handgeskrewe geslagsregisters uitgestal is. Die gedagte het daar in die museum by hom opgekom: "Wat is die De Wets beter as die Hennings. As hulle dit kon regkry, waarom kan ons dit nie ook doen nie"

Terug by die huis het hy onmiddelik aan die werk gespring en eers 'n handleiding vir Genealogiese navorsing in Suid-Afrika wat deur Dr Roelf Lombard van die RGN opgestel is, bestudeer en daarna met erns begin om 'n geslagsregister van die Henning familie saam te stel.

Die wapen wat die bestuurs-
werkgroep vir die Henning
Familiebond ontwerp het.
Hierdie wapen is by die
Staatsheraldikus geregistreer

Gedurende 1984 was hy van mening dat hy reeds genoeg stof versamel het om iets op skrif te sit, maar omdat hy graag 'n Henning familiewapen ook in so 'n Henning geslagregister wou opneem, het hy alle Hennings in Pretoria en die PWV streek, van wie hy die adresse kon opspoor uitgenooi om by sy huis byeen te kom, met die doel om 'n familiebond te stig.

Hierdie stigtingsvergadering het op 21 Julie 1984 plaasgevind en is 'n komitee, wat Olivier kon bystaan verkies. Die eerste opdrag aan die komitee was om die konsep-grondwet wat Olivier reeds voorberei het, te verfyn en om 'n wapen vir die familiebond te ontwerp. Olivier het die riglyne vir so 'n wapen by die Staatsheraldikus gekry.

Baie mense sal sekerlik vra waarom ons 'n wapen wou ontwerp, want dit is bekend dat 'n Henning wapen in boeke oor familiewapens opgeneem is. Tydens sy navorsing het Olivier egter op nege sogenaamde Henning wapens, wat uit die middeleeue dateer opgespoor. Ons kon egter geen verbintenis tussen die Hennings van Suid-Afrika en enige van hierdie wapens bewys nie. Die Staatsheraldikus, mnr Fred Braunell het ons aangeraai om 'n nuwe wapen in die naam

van 'n Henning Familiebond te ontwerp en by die Staatsheraldikus te laat registreer.

Die ontwerp van 'n familiewapen was nogal tydsaam, met baie besprekings, maar toe die komitee eers eenstemmigheid bereik het, kon Olivier by die Staatsheraldikus aansoek doen dat hierdie wapen deur die Staat goedgekeur en hy dit in die konsep van sy eerste familie-geslagsregisterboek insluit.

Die ironie van die saak was dat toe hierdie boek vroeg in 1985 van die drukpers af kom, dit reeds uit datum was, omdat daar elke dag van die jaar iets met 'n Henning in Suid-Afrika gebeur: Babas word gebore, 'n Henning trou iewers, iemand sterf, 'n Henning presteer wonderlik of iets tragies gebeur met 'n persoon of familie.

Daar was ook verskeie mense wat hy nooit in die hande kon kry nie en dit geld tot vandag toe. Na meer as veertig jaar is daar steeds Hennings wat nie van die Henning Familiebond en die Familiekroniek weet nie. Daar is ongelukkig ook 'n paar mense wat niks met die familiebond of die familiekroniek te doen wil hê nie.

Olivier het besef dat 'n geslagsregister of familiekroniek 'n lewende dokument is wat voortdurend bygehou moet word. Hy het dus besluit om vier keer per jaar – gedurende Februarie, Mei, Augustus en November 'n nuusbrief uit te gee om alle nuwe gegewens oor Hennings en alle nuuswaardige en interessante berigte oor Hennings aan lede van die Familiebond deur te gee.

En so is Nuusbrief nr 1 gedurende Februarie 1985 uitgegee. Dit was in die dae toe die familiebond nog geen geld gehad het nie. Fotostaatmasjiene was ook nog maar 'n nuutjie. Hy moes dus maar uit eie sak of hulp van komiteeledes 'n nuusbrief laat druk. Die bydraes van nuutingskrewes lede – R15.00 per jaar – het darem die posgeld en koste van koeverte gedek.

Met nr 2 wat in April 1985 uitgegee is, het ons besluit dat die naam van die Nuusbrief “Henning” sou wees — weereens net 'n swak gekopieerde dokument.

Hoewel die kwaliteit van drukwerk met fotostaatmasjiene vinnig vooruitgegaan het, was slegs swart ink kopieë beskikbaar.

Gedurende 2002 besluit ons toe dat die nuusbrief-naam “Henning” darem te vervelig is en het ons besluit om 'n baie meer verfrissende naam te soek. Met Olivier se navorsing het hy uitgevind dat die naam Henning ongeveer in die jaar

1290 ontstaan het toe 'n persoon met die naam Johannes, wat in die omstreke van Stralsund (aan die Baltiese see) gewoon het, die bynaam “henning” aan sy seuntjie gegee, omdat dié knapie so 'n lewenslustige, parmantige jong mannetjie was wat dikwels gekraai het soos hy lag.

In die ou Baltiese dialek wat in die dertiende eeu in die omstreke van die Baltiese see gebruik was, is 'n manlike hoender — in Afrikaans noem ons dit 'n haan — 'n “hen” was. 'n Vroulike hoender was 'n “henne” en 'n jong, parmantige kapokhaantjie was “henning”.

Ons het besluit dat “Ons Haantjie” die ideale naam vir ons nuusbrieff sou wees! Ons kon dus voortaan elke drie maande soos ‘n parmantige haantjie ons nuus uitkraai.

In 2002 was (wyle) Lou Henning ‘n baie bekende spotprenttekenaar by die Sondagkoerant Rapport. Lou se seun, Stephan wat ook ‘n kunstenaar was het vir ons die pragtige nuusbrieff-kopstuk, wat ons vandag nog gebruik ontwerp.

Nuusbrieff 70 van Mei 2002 was dus die eerste nuusbrieff wat met die naam “Ons Haantjie” verskyn het.

Van hier af het ons nuusbrieff ook van krag tot krag gegaan. Ons is trots op die pragtige stories van ons mense; ons kon ook met ‘n traan in die oog vertel van tragiese dinge wat met Hennings gebeur het. Vir Olivier is die belangrikste voordeel die liefde en dankbaarheid wat hy ervaar van mense wat die nuusbrieff lees — en sou hou ons hierdie trotse familie se geskiedenis op datum.

Henning wapen wapper by die Suidpool

Ons het al telkemale vertel van die nasate van a2.b7.c8.d1 Martha Johanna Elizabeth Henning, gebore 26 Augustus 1857 wat reeds vir langer as 100-jaar in Noorweë woon, maar steeds baie trots op hul verbintenis met die Henning familie van Suid-Afrika is. Die drie oudste lede van hierdie familie is emiritus dominee Bjarne Fowels, gebore 13 April 1940 en sy twee susters, Ingebjørg (getroud Sørlie) gebore 13 Oktober 1942 en Ruth (getroud Andersen) gebore 9 Mei 1946. Al drie hierdie kleurrike families is lede van die Henning Familiebond en baie lief vir Suid-Afrika. Veral Ds Bjarne (sy bynaam is Biff) stuur gereeld vir ons interessante nuus wat ons gewoonlik in Ons Haantjie publiseer.

Emeritus Ds Bjarne Fowels neem deel aan die beroemde 4-daagse mars met ‘n Henning wimpel wat aan die onderkant van sy rugsak hang

Een van die mees unieke foto’s wat Ds Biff vir ons gestuur het, het in die Haantjie nr 132 van November 2017 verskyn. Hy het vir baie jare elke jaar aan die beroemde “Vierdaagse Mars” in Nijmegen, Nederland deelgeneem – meestal in uniform, as deel van die Noorweegse Weermag kontingent (hy was immers ‘n kapelaan in die weermag), maar in 2017 was hy darem al 77-jaar oud en het dus as pensionaris deelgeneem. Vir ‘n man van daardie ouderdom om 30 km per dag, vir vier dae lank te stap met al jou klere, slaapgoed en eetgoed in ‘n rugsak, wil gedoen wees. Op die foto kan mens op Ds Biff se rugsak sien dat daar ‘n Noorweegse- en Suid-Afrikaanse vlag gemonteer is **-EN DAN HANG DAAR ‘N HENNING WIMPEL AAN DIE ONDERKANT VAN DIE RUGSAK!**

Dan het ons ook in Haantjie nr 148 van November 2021 gerapporteer oor die genot wat Biff ervaar het om op U-Tube te luister na verskeie Afrikaanse sangers soos Laurika Rauch, Anton Goosen, Lucas Maree, Koos Du Plessis en Olaf Andresen. Dit was aangenaam om te verneem dat

ons geliefde sangers en musikante ook daar ver in die Noorde van die Aardbol, naby die Noordpool geniet en waardeer word.

In dieselfde artikel het ons ook rapporteer oor Biff se seun, Brynjar Fowels-Landmark wat 'n geneesheer in die Noorweegse Weermag is, maar wat onlangs vir 'n jaar lank afgedeel is om die Noorweegse navorsingspan by die Suidpool as geneesheer te gaan ondersteun.

Dr Brynjar Fowels-Landmark spog met sy Noorweegse vlag en 'n Henning wimpel by die Suidpool

Brynjar het ons voortdurende met whatsapp op hoogte gehou van hierdie ongelooflike ervaring wat net 'n paar mense op aarde beskore is. **Die hoogtepunt was egter die foto wat hy gestuur het waar hy met 'n Henning wimpel in sy hand by die Suidpool sit. Ons is oortuig dat geen ander familie ter wêreld kan spog dat hulle familiewapen op 'n vlag/wimpel by die Suidpool gewapper het nie.**

Hierdie span moes kort voor Kersfees 2021 per vliegtuig teruggekeer het na Noorweë, maar die hele Desember en

Januarie was daar van die ergste storms en swakste weer denkbaar en kon geen vliegtuig land of opstyg nie. Temperature van meer as 50°C onder vriespunt is ervaar. Die regering het dus besluit om hul nuutste ysbreker-skip (Kronprins Haakon) te stuur om die kontingent te gaan afhaal en na Kaapstad te neem om van daar af per vliegtuig terug te vlieg na Noorweë. Dit was egter 'n drie dae rit onder die mees haglike omstandighede om met ys-kruiptrekkers vanaf die Troll-navorsingsbasis na die naaste punt waar die ysbreker-skip kan kom, te ry, teen 12km/uur. Vanaf hierdie punt was dit 'n ses dae vaart vir die Kronprins Haakon om by Kaapstad te kom maar soos Brynjar gesê het: "Dit was 'n eenkeer in 'n leeftyd ervaring wat geen geld ter wêreld kan koop nie!".

Bestuurder van Henning Webwerf presteer uitsonderlik

Dr Jannetta Steyn, dogter van Leonetta (Leonie) Steyn (gebore Henning) (a2.b7.c8.d8.e3.f1) is al baie jare die eienaar en bestuurder van die Henning webwerf op Internet. Sy het haar oom, Bondsekretaris, Olivier Henning ook bygestaan met die ontwerp van die Henning Familiemuseum op Internet wat by die Henning webwerf – www.henning.org – besigtig kan word.

Hoewel Jannetta 'n nooi Steyn is, is sy baie meer betrokke by haar ma se familie en het reeds werk van onskatbare waarde vir die Henning Familiebond gedoen,

Dr Jannetta Steyn eienaar en bestuurder van die Henning webwerf op Internet wat onlangs as 'n Genoot van die Instituut vir Sagteware Onderhoud (Software Sustainability Institute [SSI]) vereer is. Dit is die hoogste eretoekenning wat 'n Rekenaarwetenskaplike kan verwerf

byvoorbeeld, sy het op haar eie koste die Henning webwerf op internet totstand gebring. Olivier Henning het net die inhoud wat alles op die webwerf moet verskyn verskaf en sy het die uiteensetting en programmering gedoen. Sy is ook in samewerking met haar nefie, Rudolf Henning tans besig met 'n ondersoek om die Henning Familiekroniek en internasionale genealogie programme meer versoenbaar met mekaar te maak.

Jannetta is 'n Navorsing-sagteware-ingenieur by die Departement van Rekenaarwetenskap by die Universiteit van Newcastle in Engeland. Sy is onlangs vereer as 'n genoot van die Instituut vir Sagteware Onderhoud (Software Sustainability Institute [SSI]) in Engeland. Dit is 'n baie **gesogde toekenning** wat slegs aan 'n klein groepie uitverkore rekenaarwetenskaplikes toegeken word.

Ons is natuurlik baie trots op hierdie “ere-Henning” en het haar gevra om bietjie meer te vertel van haar werk en hierdie toekenning. Hier is haar relaas:

Die konsep van 'n Navorsing-sagteware-ingenieur is relatief nuut. Sommige van ons kom vanuit 'n akademiese agtergrond waar hulle sagteware skryf om

navorsing te ondersteun en ander kom vanuit 'n sagteware-ontwikkeling agtergrond en voel aangetrokke tot die uitdaging wat ontwikkeling van sagteware vir navorsing bied.

Ek het vir baie jare as 'n Sagteware-ingenieur in industrie gewerk en toe besluit om terug universiteit toe te gaan om 'n PhD in Neuro-informatika te doen. Na my PhD het ek vir 2 jaar as 'n Bio-informatikus gewerk en toe vir 2 jaar as 'n Nadoktorale Navorsers (of genoot). Intussen het 'n jongman by ons universiteit die taak aangepak om die magte in beheer te oorneem dat ons universiteit 'n Navorsingsagteware-ingenieursseenheid benodig. Toe die eenheid dus amptelik posvat, was ek in die eerste linie om aansoek te doen vir 'n pos. Dus, sedert April 2019 werk ek as 'n Navorsingsagteware-ingenieur. Dit is darem 17 letters korter as Tweebuffelsmeteenskootmorsdoodgeskietfontein so 'n mens kan dit net-net gesê kry, maar kom ons kort dit af as NSI vir die res van die artikel.

Ter ondersteuning van NSIs is die Instituut vir Sagteware Onderhoud (Software Sustainability Institute [SSI]) in Engeland gestig. Sedert 2012 wys die SSI elke jaar ongeveer 20 genote aan. Om in aanmerking te kom moet mens 'n 6 minute video maak

waarin jy vertel wie jy is en jy moet dit in 'n projek aanbied waarop jy jou genootfondse gaan spandeer (elke genoot kry £3000). Daarna is daar 'n daglange onderhoud vir dié wat op die kortlys kom.

As deel van my werk by die universiteit organiseer ek werkswinkels vir nagraadse akademië om die beginsels van sagteware-ontwikkeling te leer. Die werkswinkels word gereël in samewerking met 'n organisasie met die naam "The Carpentries". En nee, ons maak nie goed uit hout uit nie - ons maak goed uit sagteware. Die Carpentries is 'n nie-winsgewende organisasie wat sagteware-ingenieur en datawetenskapvaardighede aan navorsers leer deur middel van onderrigwerkswinkels. Aangesien die Carpentries en die SSI beide fokus op navorsers en sagteware-ontwikkeling, werk die twee organisasies nou saam.

Elke jaar bied die SSI 'n konferensie aan waarvan die laaste dag 'n "hackday" is. Konferensiegangers verdeel hulleself in groepe en elke groep pak dan 'n probleem aan wat hulle geïdentifiseer het en probeer 'n oplossing vind vir die probleem. Gewoonlik word daar dan 'n wenner aangewys aan die einde van die dag. Tydens die "hackday" van die 2021 konferensie het ek en my span gekyk of ons aan 'n manier kan dink om Carpentrieswerkswinkels aan te bied in

gebiede waar daar min of geen Internettoegang is.

Ons antwoord op die probleem was om klein rekenaartjies, met die naam Raspberry Pi, te gebruik om 'n stelsel te skep waaraan leerders in 'n werkswinkel met hulle rekenaars kan koppel. Die stelsel skep 'n netwerk en maak dan al die sagteware en leermateriaal beskikbaar sodat leerders kan werk asof hulle wel aan die Internet gekoppel is.

Die Raspberry Pi apparaat wat Jannetta en haar span gebruik om alle leermateriaal op te laai sodat leerders sonder internet toegang, wel toegang tot die materiaal wat hulle vir hul studies nodig het, kan kry, asof hulle aan die Internet gekoppel is

Ons het ons projek CarpenPi genoem. CarpenPi was so suksesvol dat ons die "hackday" se eerste prys gewen het. Na dié tyd het ek vir die res van die span gevra of hulle sal omgee as ek die leiding neem om die projek verder te ontwikkel en hulle het almal ingestem. Dit was dus met CarpenPi, as my projek, wat ek aangesoek gedoen het om die SSI Genootskap. En soos hulle sê: "The rest is history"

Daar is dus nou 18 maande wat voorlê waarin ek die £3000 gaan gebruik om die CarpenPi-projek uit te brei. Sedert verlede jaar toe die projek begin het, het ek en 'n paar ander entoesiaste aan die harde- en sagteware begin werk. Ek hoop nou om 'n loodssessie hier in Engeland te reël waartydens ons alles wil toets. Daarna wil ek in Suid-Afrika, met al die beurtkragonderbrekings en swak Internettoegang met tye, 'n paar oefenlopië doen. Ek het reeds 'n paar mense wat in die projek belangstel. Hopelik is ons daarna gereed om meer afgesonderde plekke in die res van Afrika en in die wêreld (soos bv Indonesië) aan te durf.

Heilbron Konsentrasiekamp-kerkhof

Die Heilbron Konsentrasiekamp-kerkhof wat onder water is. Op die inlasfototjie is die water uitgete pomp

Die gedenkteken by die begraafplaas. Kan ook aan die regterkant van die boonste foto gesien word

Met die baie reën wat gedurende Januarie 2022 oor groot dele van Suid-Afrika geval het, het dit aan die lig gekom dat die Konsentrasiekamp Kerkhof by Heilbron in die Vrystaat onder water was. Die Federasie van Afrikaanse Kultuurverenigings (FAK) en lede van die Heilbrongemeenskap het in twee dae sowat 70 000 liter water uitgete pomp wat oor grafte in die konsentrasiekamp-kerkhof opgedam het.

Die FAK sê dit het al verskeie kere oor die laaste paar jaar gebeur dat die konsentrasiekamp-begraafplaas, waar 1 124 bejaardes, vrouens en kinders wat gedurende die Anglo-Boereoorlog in hierdie konsentrasiekamp aangehou, gesterf en begrawe is, oorstroom. Meer as die helfte van die begraafplaas was onder water. “Dit is absoluut onaanvaarbaar dat ons erfenis so vernietig word. Ons moet ingryp. Dit is hoekom die FAK daar is.”

Die nat grond veroorsaak dat die grafstene en betonblokke nog dieper insak. “Die grond eet basies die grafte op.

FAK beamptes en ‘n inwoner van Heilbron het met twee waterpompe, vier kragopwekkers en vier werkers ingespring om die situasie te beredder.

Die grond by die begraafplaas was altyd gelyk met ‘n klein helling sodat water daarvoor kon loop. Aan die onderkant van die konsentrasiekamp begraafplaas is daar egter met verloop van jare nuwe grafte gegrawe en die oorskot grond is as ‘n wal tussen die nuwe grafte en konsentrasiekamp grafte gegooi. Hierdie wal maak nou dat water aan die kant van die konsentrasiekamp grafte opdam wanneer dit baie reën en die grafte oorspoel.

Die Erfenisstigting en Afriforum verleen nou regshulp met betrekking tot erfenisbewaring-wetgewing, sodat die FAK by die munisipaliteit goedkeuring kan kry om ‘n

dreineringsstelsel aan te lê. Tot op hede het die woordvoerder van die Ngwathe-munisipaliteit — Steve Naale — versuim om te reageer op versoeke om kommentaar.

Twee Henning vrouens het gedurende die Anglo-Boere-oorlog in die Heilbron Konsentrasiekamp gesterf en is hier begrawe. Hulle was:

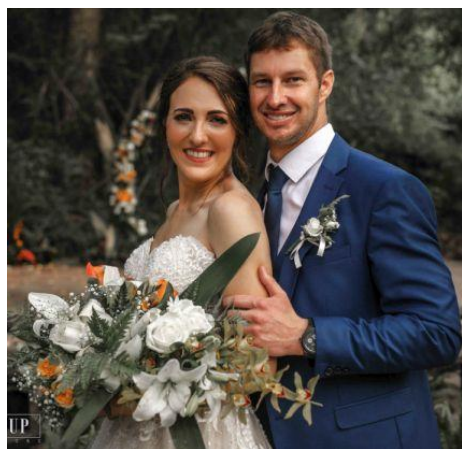
- a2.b5.c4.d1.e5. Maria Magdalena Pretorius (gebore Henning), gebore ongeveer 1865/66. Sy was 'n dogter van Jacobus Cornelis Henning *30-8-1832 en sy vrou Maria Magdalena (gebore van Heerden). Sy het op 21 Oktober 1901 in die Heilbron Konsentrasiekamp gesterf weens akute longontsteking.
- a2.b6.c4.d3.e5. Maria Magdalena Henning (gebore Venter) gebore 25 Februarie 1864. Sy was getroud met Pieter Jacob Henning, gebore 8 Junie 1860. Sy sterf in die Heilbron Konsentrasiekamp op 21 Junie 1901. Haar ma, Anna Sophia Venter (gebore Buys) is ook in die Heilbron Konsentrasiekamp oorlede op 26 Desember 1901

Nuwe kleinkind en nuwe skoonseun vir Pieter en Ingrid Henning

a2.b7.c8.d8.e5.f3. Pieter Naudé Henning en sy vrou Ingrid (gebore Kapp) van die plaas Cashumi in die Tzaneen-distrik het oor die afgelope tyd weer oupa en ouma geword en die laaste van hulle drie dogters het in die huwelik getree.

Pieter het aan die einde van 1981 as Landbou Ingenieur aan die Universiteit van Pretoria gekwalifiseer. Tydens sy studies ontmoet hy vir Ingrid Kapp, wat met studies in Tuinboukunde besig was. Haar ouers het met Bloekomplantasies in die Tzaneen-distrik geboer.

Na hulle huwelik gaan vestig Pieter en Ingrid hulle op Ingrid se ouers se plaas.

Amri Henning *9-5-1988 en haar man, Max Walgenbach *14-6-1983 met hulle troue op 9 Oktober 2021

Pieter neem met verloop van tyd die boerdery by sy skoonpa oor. Hy het die plaas uitgebrei tot een van die spogplase in die omgewing en het omvattende sakebelange in eiendomsbemarking, eiendomsontwikkeling, Ingenieurs - en Energiebedrywe, 'n sterk voetspoor in Bosbou, Houtwerk en Avokadoberdery.

Pieter en Ingrid se oudste dogter, Ineke Richter en haar man Kobus en gesin woon in Johannesburg, waar sy 'n Stadsbeplanner is.

Op 9 Oktober 2021 het Pieter en Ingrid se tweede dogter, Amri gebore 9 Mei 1988 te Tzaneen in die huwelik getree met Max Walgenbach (*14 Junie 1983). Max is die seun van John Martin Joseph Walgenbach (noemnaam Johnny) en sy vrou, Anna Susanna Walgenbach

(gebore Bosch, noemnaam Santie) van Polokwane.

Pa en seun werk saam in hul familiebesigheid, Waltech Hydraulics in Polokwane waar Max die bestuurder van die besigheid is en pa Johnnie die werk as Passer en Draaier doen.

Weens haar akademiese agtergrond as 'n Rekenmeester is Amri die Finansiële Rekenmeester by hulle familieplaas, Cashumi Boerdery in Tzaneen.

Pieter en Ingrid se derde dogter, Elriké gebore 2 Februarie 1991 wat met Wilhelm Robbertse getroud is, se eersteling, 'n dogtertjie met die naam Emily is op 3 Januarie 2022 gebore.

Elriké is 'n Chemiese Ingenieur wat as bestuurder van die Lamineerfabriek op haar pa se plaas werk. Wilhelm is 'n Meganiese Ingenieur wat as bestuurder van die Behandelingsaanleg vir houtprodukte op Elrike se pa se plaas, Cashumi werk.

Cashumi is dus werklik 'n florerende familiebesigheid. Baie geluk Pieter en Ingrid, Amri en Max en Elriké en Wilhelm.

Elrike en Wilhelm Robbertse wie se eersteling, Emily op 3 Januarie 2022 gebore is

Ander Troues

Ons het ook verneem dat b1.c1.d6.e2.f3.g3.h1.i2. Peter Henrich Henning *4-5-1989 en Bridgette Taylor *1989 op 13 November 2021 getroud is. Ongelukkig kon ons tot op hede nog geen verdere gegewens van hierdie egpaar bekom nie.

Wat hierdie troue uniek maak is dat Peter Henrich Henning die eerste Henning in Suid-Afrika is wat gedoop is met die naam waarmee ons Henning stamvader in Suid-Afrika aangekom het – die Duitse PETER (uitgespreek Peeter) HENRICH (uitgespreek Henrik) Henning. Tussen die Hollanders aan die Kaap van Goeie Hoop het die spelling en uitspraak van hierdie Duitse naam vinnig na die Hollandse Pieter Hendrik verander.

Peter se ouers het die eerste groot Henning familiefees wat oor die langnaweek 8, 9, 10 Oktober 1988 te Aliwal-Noord gehou is bygewoon, waar Bondsekreteris, Olivier Henning onder andere 'n lesing en skyfievertoning oor die Henning stamvader aangebied het. Dit het Peter se ouers, Eicker en Hetta Henning so geïnspireer dat hulle hul tweede kind – 'n seuntjie – wat 'n paar maande na die fees gebore is, hierdie name gegee het. Sedert die stamvader is die naam Pieter Hendrik Henning oor meer as tien geslagte al aan 'n paar honderd Hennings gegee, maar nog net een het die oorspronklike naam in die ou Baltiese dialek gekry.

Sterftes

Ons het verneem van die afsterwe van a2.b5.c5.d4. e4.f1.g6.h2. Gerhard Henning *5-12-1970 op 17 Januarie 2022 te Christiana. Gerhard was die seun van Jan Dirk Henning *28-6-1939 en sy vrou Elizabeth Jusina (gebore Fourie) *27-3-1943.

Hy het by die Hoërskool Overkruin in Pretoria skoolgegaan en daarna by die Pretoria Technicon studeer. Na sy studies werk hy by Introl Laboratoriums te Christiana as Nasionale Bemarkingsbestuurder en hoof van Tegniese Produksie-ondersteuning.

Hy was baie lief om te braai, rugby te kyk en om op die wal van 'n rivier te ontspan. Ons is bewus dat hy getroud was en twee kinders gehad het. Ongelukkig kon ons nog nie hulle gegewens bekom nie.

Gerhard Henning *5-12-1970 wat op 17 Januarie 2022 te Christiana oorlede is

Genealogie- en Familiefees by Voortrekkermonument

Ons wil graag alle Hennings laat weet dat die FAK (Federasie van Afrikaanse Kultuurverenigings) op Saterdag 9 April 2022 'n Genealogie-en Familiefees by die **Kruger-gallery** op die terrein van die Voortrekkermonument, Pretoria aanbied.

Die Henning Familiebond gaan ook 'n uitstalling voorberei. Besoekers kan vanaf 08:00 uur tot 13:00 uur die uitstallings besigtig, maar is ook welkom om ook weer deur die monument te stap of na al die ander interessante gedenktekens, gedenkmure en ander uitstallings op die terrein van die Voortrekkermonument te besoek. Stalletjies met verversings sal die feestelikhede aanvul. Dit kan 'n heerlike daguitstappie word.

Eksel self sou baie graag by die Henninguitstalling teenwoordig wou wees, maar dit is ongelukkig nie moontlik nie. Ons uitstalling sal deur Stanley Henning en sy seun Heinrich van Wierdapark, Centurion en my eie kleinseun, Louis Swanepoel beman word.

By die ingang tot die terrein is 'n toegangsfooie van R20.00 per motor betaalbaar en by die monument self is 'n toegangsfooie per persoon betaalbaar, maar as u net die **Henning uitstalling in die Kruger-gallery** en/of die ander besienswaardighede op die terrein wil besoek is daar geen ander fooie betaalbaar nie.

Nooi asseblief ook u vriende en familie om hierdie fees by te woon.

Geldsake

Die Henning Familiebond oorleef op vrywillige donasies wat ons van welmenende lede ontvang. Ons kan met trots berig dat sedert die familiebond in 1984 gestig is, ons nog altyd al ons verpligtinge kon nakom en die familiebond selfs by tye in die posisie was om bydraes te maak aan kultuurorganisasies wat ook na die kultuur en geskiedenis van die Henning families omsien, soos die Erfenisstigting, die Oorlogsmuseum van die Boererepublieke en die Voortrekker-monument.

Baie dankie aan ondergemelde lede wat gereeld maandeliks per debietorder 'n bydrae vir die familiebond aanstuur. Dit is van onskatbare waarde:

Jan Hendrik Henning van Glenstantia, Pretoria, Mauritz Martin Henning van Theresapark, Pretoria-Noord, mev Runa (R T) van Straaten van Pretoriuspark, Pretoria, die 92-jarige Pastoor Antonie Henning van Pretoria en Gert Hendrik Frans Henning en sy vrou, Grietha van Bethlehem.

Dan het die volgende persone oor die afgelope drie maande ook waardevolle bydraes gelewer waarvoor ons baie dankbaar is:

- Mev Marlene M Page van Pietersburg/ Polokwane – R300.00
- GHF Henning van Dan Pienaar, Bloemfontein – R1 000.00
- J C (Jack) Henning van Noordstad, Bloemfontein - R300.00
- Mev Johanna A D Henning van Doornpoort - R200.00

Alle bydraes word verwelkom, want dit wys vir ons dat hierdie lede waardering het vir die werk wat die familiebond doen.

Die bank besonderhede van die Henning Familiebond is as volg:

FNB, Villiersdorp (tak 200 712); Rekening nr 6265 7601 483. Dit is 'n lopend rekening.

Gebruik asseblief u lidnommer of voorletters en van (indien moontlik volle voorname) as verwysing wie die deposito gemaak het.

Henning Aandenkings

Ons voorraad Henning aandenkings wat ons teen kosprys verkoop, word nou vinnig minder en ons beplan nie om weer te bestel nie. Ons het nog net die volgende items oor.

- Goue teelepels – 30 @ R50.00 elk
- Lapelwapens – 1 @ R30.00 elk
- Silwer suikerlepels – 1 @ R40.00 elk
- Silwer teelepels – 1 @ R35.00 elk
- Silwer koekvurkies 3 @ R35.00 elk
- Skryfblokke met Henning wapen (50 bladsye) 20 @ R30.00 elk
- Henning muurbord en bierbeker – ons het die muurbord en 'n bierbeker wat in die Henning museum by Aliwal-Noord uitgestal was oor – R120.00 elk.
- Henning Familiekroniek op CD – R120.00 elk. Word eers gebrand wanneer u bestel en ons seker gemaak het dat u hele familie se gegewens op die CD verskyn.

Ons gaan al hierdie items uitstal by ons uitstalling by die Voortrekkermonument op 9 April 2022, so daar sal u enige van hierdie items sonder versendingskoste te kope kry.

As u familie se gegewens nog nie op die CD verskyn nie, gaan ons eers u gegewens bywerk en dan vir u stuur. Ons het gevind dat die goedkoopste koerierdiens skynbaar die Pepstore winkels is, waar 'n pakkie van 1kg of minder slegs R60.00 kos. U moet die pakkie by u naaste Pepstore gaan afhaal sodra hulle vir u 'n SMS stuur.

Indien u belangstel, kontak ons per E-Pos by olie4@henning.org of selfoon of whatsapp by 082 355 3801 en verskaf u naam, adres, selfoonnommer, naam van naaste Pepstore, waar u u pakkie sal wil afhaal.

Die spotprentjie hierbo het in die koerant Rapport verskyn en is geteken deur die bekende spotprenttekenaar, wyle Lou (Lourens) Henning - so ook die skets aan die linkerkant